

og tænker som jeg, at da vilde jeg, for at beskytte et saadant værgeløst Menneske, tage min Stok og ikke genere mig for at prygle en saadan Fyr, en saadan Bandit, for at redde den værgeløse. Men hvad den enkelte føler sig forpligtet til i et saadant Tilfælde, forekommer det mig, at Samfundet ogsaa bør have Ret til og føle sig opfordret til. Over for den værgeløse Mand maa Samfundet træde til og træffe beskyttende Foranstaltninger til Sikring af hans Liv og Lemmer. Jeg tror, det er fuldt berettiget, at man i Befolkningens Interesse gør et alvorligt Forsøg paa at skaffe Ro og Fred paa dette Omraade. Jeg tror ikke, at Prygl i og for sig er et opdragende Middel, men jeg tror, det er et afskrækkende Middel, der vil forhindre Bøllerne i voldelig Adfærd mod sagesløs Person. Jeg antager, at de Folk respektere kun det, som de selv handle med. Et gammelt Ordsprog siger; Hug er holden Vare. Alene den Omstændighed, at de udsætte sig for at faa samme Behandling, som de have Lyst til at lade andre blive til Del, tror jeg, vil virke afskrækkende.

Jeg anbefaler derfor, at man gør dette Forsøg, og jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling og til hurtig Fremme i dette Ting.

Meyer: Det, vi her diskutere om, er jo ikke om, hvorvidt Lovforslaget er mere eller mindre mildt affattet, men om selve Prygleprincippet. Vi forhandle om, hvorvidt vi i vor Straffelovgivning skulle indføre Prygl eller holde den udenfor, om, hvorvidt vi skulle staa paa det humane Grundlag og ikke tillade Prygl, eller indføre Prygl som en ny Straf over for de her omhandlede Individuer. Jeg er selvfølgelig ganske uenig med den sidste ærede Taler, naar han sammen med mange andre staa som Forsvarer af dette Forslag. Jeg vil ønske, at det kun bliver et Mindretal her i Salen, der staa paa dette Standpunkt, men derom kan man i Øjeblikket ikke have nogen bestemt Formening. Jeg kan heller ikke dele den ærede Talers Opfattelse af, at man kan sammenligne den Mands Optræden, der hjælper en overfalden værgeløs, med den Opgave, Staten har, thi i Statens Haand følger jo ikke Straffen umiddelbart ovenpaa den raa Handling. Jeg kan forstaa, at Enkeltmand undertiden kan gribe til retkraftige Midler, men slæber man et Menneske, der har begaaet endog en grov Fejl, hen til Offerbænken og lader en offentlig Profos

tildele ham indtil 27 Slag neden for Ryggen, forlader man de humane Begreber, der hidtil have været ledende i vor Lovgivning. Jeg er maaske i visse Tilfælde Lyriker, det nægter jeg ikke, men naar jeg hader denne Anvendelse af Prygl, kommer det ikke af den blødsødne eller maaske lyriske Sentimentalitet, som den højtærede Minister mente, de vare beherskede af, som vare mod Anvendelse af Prygl. Det er, fordi jeg mener, at Anvendelse af Prygl som Strafmiddel er et forkasteligt og fordærveligt Princip, som det er ens Pligt at modarbejde. Det forekommer mig i det hele mærkeligt, at man skal se mange Venstremænd, hvis Navne og Personligheder have haft Betydning for vor politiske Udvikling, staa som Forsvarere af dette Prygleforslag. Jeg mindes en forhenværende radikal Venstremand, der sagde, at Venstre havde intet Program — det var i de gamle provisoriske Dage —, men hvis Venstre skulde danne sig et Program, behøvede det kun at indeholde et eneste Ord, og dette Ord var: Klø. Tilsyneladende har altsaa Venstre nu faaet, hvad denne Venstremand forlangte, nemlig Indførelse af Klø i Lovgivningen.

Naar den højtærede Minister mente, at Prygl har en saa fortreffelig Virkning, at man ved Rottingstraf kunde faa Folk, der slog med Hammer, Stoleben og sparkede, til at være skikkelige og holde inde med at forgribe sig paa overordnede og til i det hele ikke at overtræde Lovens Paragraffer, forstaaer jeg ikke, hvorfor man ikke i al Almindelighed indfører Prygl for enhver Slags Lovovertrædelse. En Paragraf, som dikterede Prygl, vilde jo kunne have samme afskrækkende Virkning lige saa vel for Tyve som for Voldsmænd. Men det ligger sikkert uden for den højtærede Ministers Tankegang at lade denne Straf ramme andre end just Voldsforbrydere, og jeg skal nu prøve paa at godtgøre, at det over for Voldsforbrydere ingenlunde vil være mere tjenligt at anvende Prygl end over for andre Forbrydelser, maaske snarere mindre. Jeg deler ingenlunde den ærede Justitsministers og andre ærede Taleres Mening, at vi leve i en særlig forskrækkelig Bølleperiode. Jeg skal tillade mig at invitere den ærede Justitsminister paa en lille Tur gennem Vesterbros Sidegader, og jeg garanterer, at der ikke er en Sjæl, der vil krumme et Haar paa Ministerens Hoved. Det er ikke saa, at de letsindige Fyre, som kunne høre hjemme der, ere saadanne forskrækkelige Individuer, der ligge og lure i